

MŪSŲ LIETUVA

NR. 23 (1608) – SEMANÁRIO – 1979 M. BIRŽELIS – JUNHO 14 D. – 5,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 – 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

ŠIŲ METŲ GEGUŽĖS 29 D.

PAVERGTOJ LIETUVOJ MIRĖ

VYSKUPAS JUOZAS LABUKAS-MATULAITIS

Vysk. J. Labukas (dešinėje) su latvių vysk. Jul. Voivodu audiencijoje pas Pop. Paulių VI konsekracijos proga.

Buvo gimęs 1894 m. l. 19 Sūdonių k., Butrimonių vls., Alytaus apskr. 1918 m. baigė Vilniaus kunigų seminariją ir įšventintas kunigu tais pačiais metais gegužės 26 d. Po metus vikaravo Žasliuose ir Kolesnikuose, 1920-22 Švenčionių vikaras ir gimnazijos kapelionas. 1922 m. išvyko studijoms į Mūnsterio univ., po metų persikėlė į Wirzburgo univ., kur 1925 m. gavo filozofijos daktarata.

Įkūrus Kaišėdorių vyskupiją, 1926 m. paskirtas jį kancleriu. 1928-46 kurijos generalvikaras. Be to ėjo kapitulos dekanı, bažnytinių turtų tarybos nario pareigas. 1942 m. mirus Kaišėdorių vyskupui J. Kutkai, Matulaitis-Labukas, kaip kapitulos vikaras, valdė vyskupiją apie metus, kol vyskupu buvo paskirtas T. Matulionis. Matulaitis-Labukas turėjo lemiamos įtakos vyskupijos valdyme, ypačiai jos finansų ir ekonominio gyvenimo tvarkyme. Jis pastatė vyskupo rūmus ir tvarkė vyskupijos ūkį. 1946.XII.16 bolševikų buvo suimtas ir išvežtas į Sibirą.

1956 grįžęs iš Sibiro tremties, metus buvo altaristu Raseiniuose, 1957-65 profesoriavo Kauno kunigų seminarijoje (dėstė patrologiją, bažnytinę ir civilinę teisę, prancūzų ir lotynų k.). 1965.V.8 Kauno arkivyskupijos kapitula jį išrinko Kauno ir Vilkaviškio vyskupijų valdytoju. Atvykęs dalyvauti Vatikano II susirinkimo IV sesijoje buvo pop. Povilo VI paskirtas Kauno vyskupų apaštališkojo administratoriaus titulu su ordinaro teisėmis. Jam taip pat pavesta valdyti ir Vilkaviškio vyskupiją. Konsekruotas vyskupu Romoj 1965. XII.5.

S. Paulo ateitininkai scenoje atvaizduoja Lietuvių Tautos tragediją

Mūsų Tautos Tragedija

*Niekada neatitrauksime
širdies nuo tėvų žemės, kad
tremtiniais išklydę, didvyriais
grįžtume.*

Nedrašiai tada aušo birželio 14 dienos rytas. Saulutė, lyg bijodama nušviesti Rūpintojėlių krašto kelius ir kryžkeles, neskubėjo pasirodyti viršum Nemuno šalies miškų ir laukų. Kązkoks delsimas, nerimas jautėsi gamtoje ir širdyje.

Anksti rytą, ėmus švisti, staiga pasipylė čekistų mašinos, ir prasidėjo masinis gyventojų puolimas, plėšimas ir vežimas. Kur bus vežami: už ką seni, jauni, net kūdikiai su motinomis metami į sunkvežimius, niekam nebuvo aišku.

Apie 6 val. ryto jau visais Lietuvos keliais riedėjo beviltiškos kancijos kupini sunkvežimiai į artimiausias geležinkelio stotis. Išvežė tada, 1941 m. birželio 14-15 dienomis, apie 40,000 nelaimingųjų. Po kelių dienų pajudėjo gyvuliniai vagonai, gabendami "liaudies priešus" į tolimiausias Rusijos sritis: į Altajų, Kazachstaną, Sibirą. Mažiau "pavojingesnius" vežė į Suomių Kareliją, Ukrainą, Gudiją. Keliavo jie badaudami, trokšdami ir be būtinausių higienos patogumų. Kelyje retkarčiais prasiverdavo vagonų durys, kad durtuvais ir keiksmiais būtų suteiktas "paskutinis patarnavimas" mirštantiems.

Nevisiems tremtiniais vagonų užteko. Likusios aukos, kiek jų pačiuo, turėjo rikiuotis pėstininkų mirties kolonon ir, kulksvydžių ugniai palydint, žygiuoti kur viską naikinanti Stalino "saulė" kaitriausiai degino.

Taip "savanoriai" 1941 m. pradėjo masinį žygį į raudonąjį "rojų." Baisusis birželis kartojasi iki šios dienos; tai liudija iš anapus geležinės uždangos pasprukę kankiniai. Danų laikraštis "Berlingske Tidende" turįs 200,000 skaitytojų, 1951 m. paskelbė, kad 850,000 lietuvių yra išvežta, suimta arba dingę be žinios. Nege-resnis likimas ir kitų pavergtų kraštų. Ir visdėlto! Nors mūsų tautos kankinių aukos be galo didelės, tačiau jos nežus be prasmės tarptautiniame kapinyne:

*Kankarėliai žemių ir mediniai kryžiai
Tau nubarstė kūną, Lietuva mana...
Bet gyvent ar žūti sūnūs pasiryžę,
Kraujo, siaubo, smurto tau, šalie, gana!*

*Plauks iš rūko kryžiai tėviškės eglynuos,
Rasoje paskendę mėlyni šilai...
Bus sunku tikėti, Lietuva tėvyne,
Kad iš kraujo jūros tu gyvent kilai.*

—Iš partizanų dainų

Nuoširdžiai dėkoju už man siunčiamą "Musų Lietuva" laikraštį, kurį gaunu normaliai.

Taip pat nuoširdžiai dėkoju p. D. Petraičiui, kuris man regis užsakė ir apmokėjo prenumeratą, labai nuoširdus ačiū.

Šu šiuo laišku siunčiu vieną aprašymėlį iš Rosario Lietuvių Bendruomenės.

Viso geriausio ir geros sėkmės Brazilijos visiems lietuviams, kurie tiek daug dirba dėl išlaisvinimo mūsų Brangios Tėvynės Lietuvos.

Su pagarba

ROSARIO – ARGENTINA

J. Papečkys

Rosario Lietuvių Bendruomenės visuotinis narių susirinkimas Protokolu N° 174, iš 17.12.1978. Paskelbė spaudoje piniginių aukų sąrašą dėl esamo IV-to P.L.J. Kongreso paremti, ruošiamam Europoje Anglijoje – Vokietijoje 1979 m. Liepos mėn. 11 – 29 d.d.

Rosario Lietuvių bendruomenė suprastama šio tikslo darbus ir jų vertę iš jaunimo malonų prašymą pagalbos reikalu dėl IV-to P.L.J. Kongreso stengėsi šį planą tinkamai atlikti. Rosario Lietuvių Bendruomenės Pirmininkas J. Papečkys kiek leido sąlygos ir laikas ėmėsi sėkmingo darbo. Aplankydamas visus Rosario mieste gyvenančius tautiečius, nors nebuvo toks lengvas rinkėjo darbas bet su energija, pasišventimu ir kantrybe viskas nugalima. Kiek kas prijautė šį jaunimo užsibrėžtą tikslą ir jo nenuilstamą Lietuviybės išlaikymui darba, pagal išgales aukojo šias sumas, čia pat patiekdamas aukotojų sąrašą.

IV-to Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresui paremti

Aukotojų sąrašas:

Pesos Ley – \$ 100,000

Rosario Lietuvių Bendruomenė – \$ 50,000

Steponas Zauka, Jonas Vilutis – \$ 10,000

J. Ašmonas, M. Bendinskas, J. Brizgys, J. Papečkys, P. Daugis, K. Kiškis, J. Liutkevičius, T.T. Marijonai, A. Lukošius, V. Marauskas, V. Dūda, V. Baublys, N. Švarlytė-Addoumie, Kun. Pulk. A. Švedas M.I.C. J. Klimaitė-Routaboul, A. Zagreckas, G. Švarlys, A. Liutkevičius, E. Survilaitė-Zėga – \$ 5,000.

K. Lasauskas, E. Prochle, M. Gruzdis, M. Lukošytė-Camargo, A. Andrijauskas, A. Švarlys, J. Gudeikienė, A. Pundytė-Borsini, E. Matulytė – \$ 3,000.

V.G. Seniūnas, J. Užkurytė-Muñoz, A. Zampa – \$ 2,000.

L. Dūdytė-Parašiukas, P. Kiškis, V. Rakutienė, E. Kalėdienė, V. Seniūnas, B. Pundytė-Ceresoli, A. Palaiškis, L. Kalainytė-Cante, A. Miliuskas, J. Gruzdas – \$ 1,000.

L. Samauskienė, P. Žakevičius, K. Piselevičius, K. Kriauciūnienė, O. Tyčionytė, B. Jonaitis, A. Rudis, A. Lukošienė – \$ 900,00.

J. Petronis, P. Gleznys – \$ 500.

M. Dubilevičiūtė, S. Žiemelienė, A. Latvénas, S. Žukienė – \$ 200,

IV-to Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresui paremti buvo suaukota bendra suma – Pesos Ley \$ 475,500.

Pinigai buvo įteikti Argentinos Lietuvių Jaunimo Sąjungos Valdybai 20.5.1979. Buenos Aires per Motinas Dienos minėjimą.

Pinigus įtekė Rosario Lietuvių Bendruomenės Pirmininkas J. Papečkys.

Šia apyskaitą pasirašė:

Pirmininkas J. Papečkys

Sekretorius G. Seniūnas

Iždininkas M. Bendinskas

MŪSŲ TAUTOS TRAGEDIJA

Kelsis Lietuva tėvynė, nes yra, kas už ją kovoja ir miršta. Kelsis ji greičiau, jei mes partizanų ir laisvojo pasaulio žygius savo vieninga kova paremsime. Tremtiniais išklydę, didvyriais grįšime, jei širdimi jausime savo žemės skausmą ir dejas:

*Aš prigludžiau prie žemės širdį,
Prie motinos tėvų tėvų,—
Ir aš žinau, kas ją pravirkdė,
Skausmu ko skundžias nesavu.*

*Aš prigludžiau prie savo žemės
Ir savo džiaugsmą ir dejas,—
Ir ėmė žvaigždės krist neramios,
Ir ėmė naktys švist pro jas! . . .*

—Bern. Brazdžionis

Niekada neatitrauksime širdies nuo tėvų žemės, ypač jos tragiškomis dienomis. Ir kris nuo Lietuvos padangės tos svetimos, žvaigždės neramios, ir ims naktys švist pro jas!

(Žodis ir gyvenimas, 1955 m.)

TOMAS ŽIURAITIS O.P.

URUGVAJAUS LIETUVIŲ KULTŪROS DRAUGIJA

50-MEČIO LIET. IMIGRACIJOS Į URUGVAJŲ IR ULK DRAUGIJOS MINĖJIMO AKTAI

SEKMADIENĮ, 3 birželio po piet. Urugv. Liet. Kult. Draugijos rūmuose PARODA lietuvių veikimo Urugvajuje 50-ties metų bėgyje.

SEKMADIENĮ, birž. 10. 13 v. vainiko padėjimas Nepriklausomybės (Plaza Independencia) aikštėje prie Artigas paminklo. 13,30 v. Gėlių puokštės padėjimas Lietuvos aikštėje (Pza. de la Republica de Lituania) Av. Agraciada ir Rondeau gatvių suėjime; 14 v. Vainiko padėjimas prie Imigranto paminklo, Montevideo uoste. — Transliacija lietuviškos muzikos.

15,30 v. prasidės pagrindinis minėjimo aktas — Simbolinis lietuvių imigranto išlipimas Montevideo uoste ir po jo meninė programa (netoli tos vietos, kur sustoją laivas, atplaukdamas iš Bs. Aires).

16,30 v. Meninė dalis. Atlieka: "Ažuolynas", vyresnieji "Rintukai" ir "Sociedad Tradicionalista Los Cimarrones". Dalyvaus ir jaunesnieji "Rintukai", kurie pasižymėjo savo geru elgesiu ir stropumu. Šie programoje nedalyvaus. Griežtą orkestrą "La Banda de Parada de La Arma da Nacional". Tas viskas vyks ties paminklu uoste "Plus Ultra".

21 v. Urugv. Liet. Kult. Draugijos rūmuose IŠKILMINGA VAKARIENĖ, kuriai reikalinga įsigyti pakvietimus iš anksto. Kaina 50 p. Joje dalyvaus žymūs Urugvajaus valdžios atstovai.

ŠIANDIEN po piet, parodos metu, galima gauti pakvietimus į vakarienę ir sėdimoms vietoms palke lietuviams, atvykusiems prieš 50 metų į Urugvajų. Prašome visų užsukti į ULKD.

KAIP VISI PASTEBĖJOME, spauda ir TV kanalai parodo didelį dėmesį tai mūsų šventei. Tai labai graži ir vertinga propaganda visiems lietuviams. Būtų visų mūsų nedovanotina klaida, jeigu mes patys lietuviškai mažai dėmesio kreiptume į tą šventę ir joje nedalyvautume. Kiek vieno mūsų garbės pareiga dalyvauti pačiam toje šventėje ir kviešti į ją savo draugus ir pažįstamus vietinius, ar kitų tautų iševius-imigrantus.

Rio de Janeiro, 1979 m. birželio 6 d.

**RIO DE JANEIRO
LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ.**

**URUGVAJAUS LIETUVIŲ KULTŪRINEI DRAUGIJAI
ASOCIACION CULTURAL URUGUAY-LITUANIA**

Montevideo

c. Rio de Janeiro 4001 Cerro

Mieli broliai lietuviai,

Rio de Janeiro Lietuvių Bendruomenė sveikina jus, mieli Urugvajaus lietuviai, jūsų imigracijos Urugvajun 50-mečio minėjimo proga.

Džiaugiamės, kad išlaikėte Tėvų Žemės kultūrą-kalbą ir papročius ir kad esate ištikimi naujos tėvynės piliečiai, kas matyti iš jūsų Vyriausybės pritarimo jūsų minėjimui.

Tikimės, kad ir toliau išliksite ištikimi senajai ir naujai Tėvynei, išskeldami LIETUVIO vardą šioj Pietų Amerikos šaly.

Rio de Janeiro Lietuvių Bendruomenė:

Pirmininkas - Antanas Gaulia

Sekretorius - J. E. Petraitis

DŽIUGI ŽINIA. S. Paulyje Tėvai Saleziečiai išleido neakivaizdiniu (per correspondencia) būdu mokintis liet. kalbos kursą. Jį parengė portugalų kalba Alf. Petraitis, o j ispanų kalbą išvertė Veronika Ponce de Leon. Sąsiuvinuose yra keletas klaidų, kurias kiekvienas gali lengvai pataisyti. Kursą galima gauti Liet. parapijoje. Mokinys turi turėti kokį mokytoją, kuris laiks nuo laiko patikrintų jo lietuviško teksto tarimą ir ištaisytų pratybas. Kas neturi tokio padėjėjo, gali kreiptis į Liet. parapiją. Prof. J. Šukackas, S.J. mielai visiems padės.

(Urugvajaus Žinios)

BALTARUSIJOS Lietuvos pagrindinio leidinys.

LIETUVIŲ "APIE LIETUVIŲ PADĖTI BALTARUSIJOS RESPUBLIKOJE"

NAIKINIMAS

Antras sąsiuvinys
Antras leidimas

Vilnius 1978

(tesinys iš praeito numerio)

BALTARUSIJOS LIETUVIŲ KOVA DĖL SAVO TEISIŲ

4. Pelesos tikinčiųjų pareiškimas drg. Brežnevui.

1977 m. rugpjūčio mėn. mūsų parapijinio Komiteto pavedimu jo nariai Kanevičiūtė Teofilė ir Kruopienė Marija įteikė BTRR Religijos reikalų įgaliotiniui mūsų parapijos tikinčiųjų pareiškimą tokio turinio.

Iki 1920 m. dabartinės Pelesos katalikų parapijos tikinčiųjų apgyventi punktai priklausė Rodūnės bažnyčiai. Daugeliui iš mūsų iki Rodūnės bažnyčios buvo arti 20 km. Todėl mūsų tėvai ir mes patys nutarėme pristatyti bažnyčia Pelesoje ir meldžiamės Dievui gimtąja kalba. Bažnyčia statėme ilgai, daugiau 10 metų, nes nebuvo priemonių. Tikrai 1933 m. buvo atidaryta dabartinė akmeninė bažnyčia.

Tačiau neilgai meldėmės savo bažnyčioje. 1952 m. mums, tikintiesiems, buvo padaryta didelė skriauda. Mūsų bažnyčia buvo uždaryta ir atiduota vietinei valdžiai. Ji vėliau buvo nugriauti bokštai, sunaikinti vidaus įrengimai ir bažnyčia paversta kolūkio grūdų sandėliu. Dabar toji mūsų šventovė atiduota Ždanovo vardo kolūkio valdymui.

Nuo to laiko Pelesos, Dubinių, Leliušių, Surkantų, Piliūnų, Pavalkės, Padivio, Senųjų ir Naujųjų Druskininkų kaimų tikintieji, iš kurių atimtą jų bažnyčia, neturi galimybės išpažinti katalikų tikėjimą gimtąja lietuvių kalba. Praktiškai mums prisiema vyksti į artimiausias kaimynines Lietuvos respublikos bažnyčias, norint viešai melstis ir atlikinėti religines apeigas. Tai mums atima daug laiko, sudaro tam tikrų sunkumų. Gi dabartiniu laiku mūsų parapijos tikinčiųjų šeimų skaičius viršija 500. Mes esame giliai įsitikinę, jog pamaldos niekam žalos nedaro, o tikintiesiems teikia didelės dvasinės naudos.

Todėl remdamiesi dabar veikiančios TSRS Konstitucijos 95,96,97 str. ir priimdami dėmesin garantuojamas religines laisves naujos TSRS Konstitucijos projekte (34,36,50,52,58 ir 64 str.), o taip pat Helsinkio Baigiamojo Akto nutarimus bei kitus svarbius dokumentus, prašome Tarybos Įgaliotinio patvirtinti, kad Varenavo rajono vykdomasis komitetas gražintų mums tikintiesiems teisę naudotis mūsų Pelesos bažnyčia.

Iškilingai pasižadame Pelesos bažnyčią užlaikyti pavyzdingai sutvarkyta religiniams tikslams. Imsimės visų priemonių, kad trumpiausiu laiku bažnyčia būtų atremontuota mūsų parapijiečių lėšomis. Vienkart labai prašome remonto pravedimui išskirti mūsų parapijai statybinių medžiagų mūsų (kišenės) sąskaiton.

Taip pat prašoma leisti mums patiems susirasti kuniga dvasiniam tikinčiųjų aptarnavimui.

Savo įgaliotiniaus Pelesos bažnyčios ir parapijos atstatymo reikalams skiriame (nurodoma 20 asmenų vardai, pavardės ir gyvenamoji vieta).

Toliau seka virš 300 parašų, visos Pelesos parapijos atstovų.

Religinių reikalų įgaliotinis atidžiai mus iš klausė, pažadėjo visu rimtumu išžiūrėti mūsų pareiškimą ir patenkinti mūsų prašymą, pasikonsultavus su atitinkamomis Gardino srities organizacijomis. Bet jau praėjo daugiau dviejų mėnesių ir iki šio laiko jokio atsakymo negavome. Tiesa, rugsėjo 4 d. mus pakvietė į savo kabinetą Varenavo rajono vykdo. komiteto pirmininko pavad. ir stengėsi mus įtikinti, jog atidaryti mūsų Pelesos bažnyčią nereikia dėl to, kad joje laikomi kolūkio grūdai. Nuo to laiko praėjo daugiau dviejų mėnesių, bet jokio atsakymo negauta, nežiūrint to, kad tas pareiškimas buvo pasirašytas daugiau kaip 300 tikinčiųjų, TSRS piliečių.

Du kartu telefonu mes prašėme Religinių reikalų įgaliotinio Minske greičiau teigiamai išspręsti klausimą, duoti mums raštu atitinkamą atsakymą. Ir taip iki dabar atsakymas negautas, mūsų teisėtas prašymas nepatenkintas.

Todėl prašome Jus visu rimtumu įsikišti į šį reikalą, pareikalauti iš vietinės respublikinės ir rajoninės valdžios griežtai laikytis TSRS Konstitucijos ir nepažeidinėti mūsų sąžinės ir tikėjimo laisvės teisių ir ateity mus, lietuvius, laikyti lygiateisiais šalies piliečiais.

Ne feodalai ir dvarininkai statė mūsų bažnyčią bet mes patys tikintieji, darbo, žmonės, apie 30-tuosius XX amžiaus metus, savo lėšomis, iš savo medžiagos, iš akmenų, surinktų mūsų laukuose. Pastatėme tą šventovę sau ir savo vaikams. Todėl turime pilną teisę ja naudotis. Bažnyčia turi priklausyti mums tikintiesiems. Esame įsitikinę, jog 1952 m. Rodūnės vykdo. komiteto nutarimas uždaryti Pelesos bažnyčią yra neteisėtas, prieštarauja veikiantiems TSRS įstatymams. Vietinė valdžia neturėjo jokios teisės perduoti tą labai įdomų akmeninį architektūrinį paminklą kolūkiui, kuris tą pastatą labai sužalojo.

Nuo to laiko praėjo daugiau 20 metų, bet mes pasilikome tikinčiais, labai didelė mūsų kaimų gyventojų dauguma yra aktingi katalikai. Katalikų tikėji-

mas padeda darbe, gyvenime, ugdo ir skiepija mumyse geriausias moralines žmogaus savybes. Religija padeda mums kovoti su blogiu, alkoholizmu, moraliniu sugedimu, vagystėmis, moko mylėti žmogų, tėvynę. Štai dėl ko mes taip branginame religiją, ją laikome pagrindine mūsų gyvenimo atrama. Mes ir iki šios dienos pasilikome giliai tikinčiais, nors prisiema mums vyksti į bažnyčią kaimyninėje Lietuvoje, kad galėtume pasimelsti gimtąja lietuvių kalba (mūsų parapijos 90% gyventojų yra lietuviai). Esame tikinčiais dabar ir liksime tokiomis iki gyvenimo galo.

Remdamiesi TSRS Konstitucijos 52 ir kitais str., prašome Jus panaikinti neteisėtą vietinės valdžios nutarimą, gražinti mums mūsų bažnyčia ir leisti joje vyksti katalikiškoms pamaldoms.

Vienkart prašome Jus pačius spręsti mūsų prašymą, nepersiųsti vietinei valdžiai todėl, kad jų nusistatymas mūsų, lietuvių atžvilgiu visuomet buvo ir yra nepalankus. Mes giliai tikime, kad su Jūsų pagalba mūsų prašymas bus patenkintas.

Parapijinio Komiteto pirmininkas Selyla Juozas, s. Mato (parašas).

Komiteto nariai: Juozas Selyla jaun. Janina Kruopytė, Marija Kruopienė, Jonas Selyla, Janina Kanevičiūtė (parašai).

Pareiškimas įteiktas Maskvoje 1978 m. sausio 11 d.

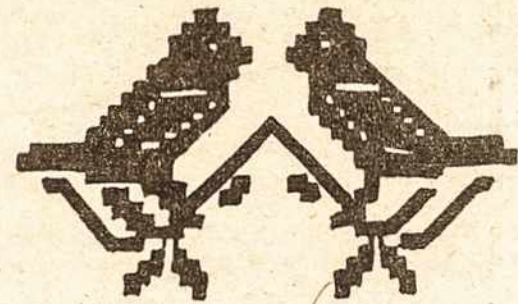
Į šį pareiškimą iš Gardino srities Religinių reikalų Įgaliotinio 1978 m. kovo 7 d. gautas toks atsakymas:

"Religinė Pelesos katalikų bendruomenė, kaip nutraukusi savo veiklą ir atsisakiusi mokėti mokesčius, pasiūlius rajono vykdo. komitetui, Religinių reikalų tarybos prie TSRS Ministrų tarybos 1962.X.17 d. nutarimu buvo išregistruota, o bažnytinis pastatas perduotas vietos kolūkiui naudoti ūkio tikslams. Vadinasi, Ždanovo vardo kolūkis buvusią bažnyčios pastatą naudoja teisėtu pagrindu.

Peržiūrėti klausimą apie religinės bendruomenės registravimą nėra būtinumo, o tikintieji turi pilną galimybę patenkinti religinius poreikius artimiausioje nuo Pelesos kunigų aptarnaujamose bažnyčiose – Rodūnėje ir LTSR-e Dubičiuose". (Pasirašė Lyskov A.I. – įgaliotinis).

Po to Pelesos tikintieji kreipėsi į drg. Lyskovą, paaiškindami, kad mokesčius jie visa laiką mokėjo, net ir tuomet, kai buvo areštuotas paskutinis Pelesoje dirbęs kun. Jonas Vienažindis; o apie religinės bendruomenės išregistravimą iki šiol jiems nieko nebuvo pranešta, ir tik dabar sužinojo apie TSRS Ministrų tarybos nutarimą perduoti bažnyčią kolūkiui. Religinė Pelesos tikinčiųjų bendruomenė veikianti ir dabar, tebėra gyvas Bažnytinio Komiteto pirmininkas Juozas Selyla ir kiti Komiteto nariai. Iki Rodūnės Pelesos parapijos kai kuriems tikintiesiems yra arti 20 km.. o iki Dubičių dar toliau.

(bus daugiau)

A. Augustaitis

NUO TAVES TOLI

Oi tu teviškele, milžinų šalie,
Tu neišeini iš minčių,
Širdis jaučiasi ne namie,
Vos kruta tarp svetimų.

Tu visur mano mintyse,
visur primeni savus takus.
tavo veidas rodosi debesyse,
ir šaukia į savus namus.

Lekia svajonės lyg verpetai,
kur esi teviškele brangi?
Slenka dienos, metai,
o aš vis nuo Taveš toli.

Gimtas namas, vaidenas sapnuose,
ir naktelės daug tamsesnės.
Tavo vardas skamba darbuose,
ilgesio naštelės darosi sunkesnės.

Kas dienele vis senesnis,
nors pamatyt jausmai kupini.
Be Taveš gyvenimas kartesnis,
o aš vis nuo Taveš toli.

Jaučiu, kad Taveš nematysiu,
gyvybės siūlai jau silpni.
Be Taveš svetimuos užmigsiu,
išnyks ir mano kapas, nuo Taveš toli...

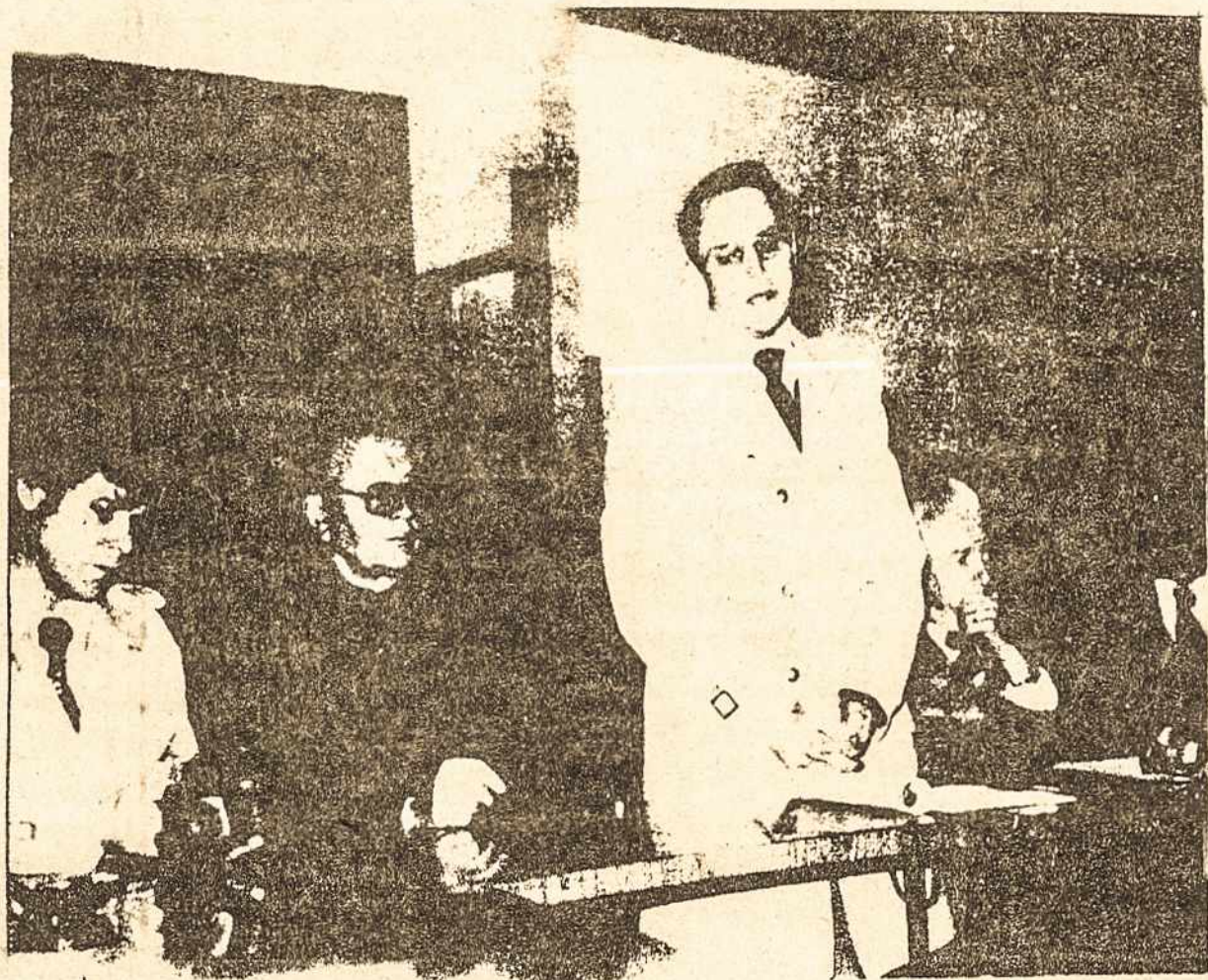
SIMAS PAS MUS

IŠVYKA I SODYBĄ "LITUANIKA"

Anksti, šalta penktadienio ryta, Jonas Tatarūnas savo automobiliu išvežė svečius ir kun. P. Rukšį Atibajos link. Pakeliui šoferis turėjo apšiai laiko Simui ir Romui papasakoti visą sodybos nupirkimo istoriją, nuosavybės padalinimą ir jos paskirti. Svečiai stebėjosi J. Tatarūno ir Kun. J. Šeškevičiaus taip gudriu sumanymu: sukurti jaunimui stovyklavietę, seneliams sodybą ir 60 privačių lietuviškų vasarnamių. Nuvykus sodybon, Simo ir Romo nusistebėjimas buvo dar didesnis, kai pamatė iš gražių, degintų plytų iškeltus puikius pastatus: piknikų namus, svečių pastata ir senelių namelius. Visur švaru ir gražiai įrengta. Buvo aplankytas taip pat baigtas statyti Vinkšnaičių vasarnamis ir statomas Pereiros namas, artzinis šulinys ir vandens bokštas. Jonas Jodelis, kuris jau visą savaitę prižiūri vandens bokšto statybos darbus, pristatė vandens aprūpinimo problemas.

Simas Kudirka ir Romas Kasparas neturėjo žodžių išreikšti savo pasigėrėjimui tokiu dideliu lietuvių kolonijos laimėjimu.

P. R.

S. Paulo: Simas Kudirka kalba organizacijų atstovams

Nuotr. P. Rukšio

FOLHA DE S. PAULO 7 de junho de 1979

Ex-marujo conta como fugiu do comunismo

Simas Kudirka, rádio-operador de nacionalidade lituana, que em 1970 saltou de um navio russo, para fugir — segundo declarou então — ao regime soviético, visitou em São Paulo a sede do Conselho Nacional da Sociedade Brasileira de Defesa da Tradição, Família e Propriedade (TFP), onde foi recebido pelo presidente e cooperadores da entidade. O ex-marinho, que atualmente percorre países latino-americanos proferindo conferências sobre a situação nos países dominados pelo comunismo, estava acompanhado por membros da colônia lituana e do Comitê Pró-Liberdade das Nações Cativas.

Na oportunidade, ele relatou o episódio de que foi protagonista. Disse que, em novembro de 1970, aproveitando o fato de o navio soviético estar ancorado próximo a um escaler norte-americano, ao sul do Estado de Nova Inglaterra, nos EUA, deu um salto ao mar, abandonando a embarcação em que prestava serviço, para pedir asilo político no barco da Marinha norte-americana.

APELO

"Não estamos pedindo armas, não estamos pedindo dinheiro acentuou o ex-marinho — pois o que necessitamos é de apoio moral. A Lituânia, como os demais países anexados pela força à órbita soviética, rejeita o marxismo, quer ser livre, praticar a fé católica, falar sua própria língua, desenvolver sua cultura."

KA ir KAIP

APIE MUS RAŠO

JORNAL DO BRASIL □ Quinta-feira, 7/6 79

Ex-marinheiro da Lituânia destaca que a ditadura na URSS tem apoio de baioneta

Agradecer aos países do mundo ocidental a campanha em favor da sua libertação e denunciar a ditadura soviética — "que só consegue manter-se apoiada pelas baionetas" — são os objetivos da viagem do ex-marinheiro lituano Simas Kudirka pela América do Sul. Ele é considerado herói da luta de libertação da Lituânia, depois de preso ao pular da embarcação para uma americana, onde pretendia asilar-se.

O ex-marinheiro, que trabalhava como rádio-operador de um pesqueiro soviético, cumpriu três anos e nove meses da condenação de 19 anos a trabalhos forçados na Sibéria, antes de ser libertado após uma campanha mundial e asilar-se nos Estados Unidos, onde hoje vive em companhia da mulher e dois filhos como cidadão americano. Ontem, no Rio, afirmou que o Brasil "é um país extraordinário e livre, pois nos lugares que passei pude fotografar favelas sem ninguém me proibir".

FUGA E CONDENAÇÃO

Trabalhando no barco *Sovetskaya Litva*, Simas Kudirka conseguiu abandoná-lo, saltando para o navio guarda-costas americano *Vigilant*, no dia 23 de novembro de 1970, onde pediu asilo. As duas embarcações estavam fundeadas perto da ilha Marthas Vineyard, nas costas de Massachusetts, nos Estados Unidos. O Capitão Ralph Eustis e os oficiais do barco americano devolveram-no. Levado para a União Soviética, foi condenado a trabalhos forçados na Sibéria.

Em 1973, após várias campanhas em favor de sua libertação, principalmente por parte da colônia lituana junto ao Congresso e ao Departamento de Estado norte-americano, descobriu-se que a sua mãe havia nascido no Brooklyn (EUA) e fora para a Lituânia ainda pequena. Mas somente em novembro de 1974, Simas Kudirka e sua família receberam autorização para deixar a União Soviética.

Simas tem hoje 44 anos e seu caso, na época, foi muito divulgado pela imprensa. Ela está na América do Sul preparando o lançamento de seu livro (*Aqueles que Ainda Estão no Mar*) e do filme sobre sua vida, que está em cartaz há dois meses, intitulado *The Deception of Simas Kudirka*.

Ontem, no salão nobre do Hotel Novo Mundo, ele falou à colônia lituana no

Rio, "na tentativa de desnudar o imperialismo soviético, cuja ditadura só consegue manter-se apoiada pelas baionetas". Afirmou que "pelo fato do mundo livre não reagir, permanecendo quase na passividade, a União Soviética está atingindo as praias da África".

Fez críticas a ONU, que segundo ele "está trabalhando junto com o Kremlin e Moscou" e lembrou que a União Soviética, "após erguer a Cortina de Ferro, nos converteu em verdadeiros escravos, onde os camponeses voltaram a ser servos de gleba". E alertou para a expansão da União Soviética, "com sua Quinta Coluna", tentando dominar o mundo.

Ao final dirigiu-se "aos brasileiros que simpatizam com o comunismo, que querem converter esse país livre numa pátria igual à minha, que pensem antes de derramar o sangue nobre desse povo livre e vão experimentar o paraíso soviético".

Simas Kudirka está no Brasil desde o último dia 31, quando chegou a São Paulo, procedente de Nova Iorque (ai mora), iniciando um programa de viagens por vários países da América do Sul, onde fará conferências nas principais cidades. Hoje embarca para o Uruguai, a fim de participar dos festejos do 50º aniversário do Imigrante Lituano em Montevideu.

MUSU LIETUVA

ALIANÇA DA JUVENTUDE

LITUANO-BRASILEIRA

Rua Juatimbuá, 28

- Parque da Moóca

- 03124 São Paulo, SP

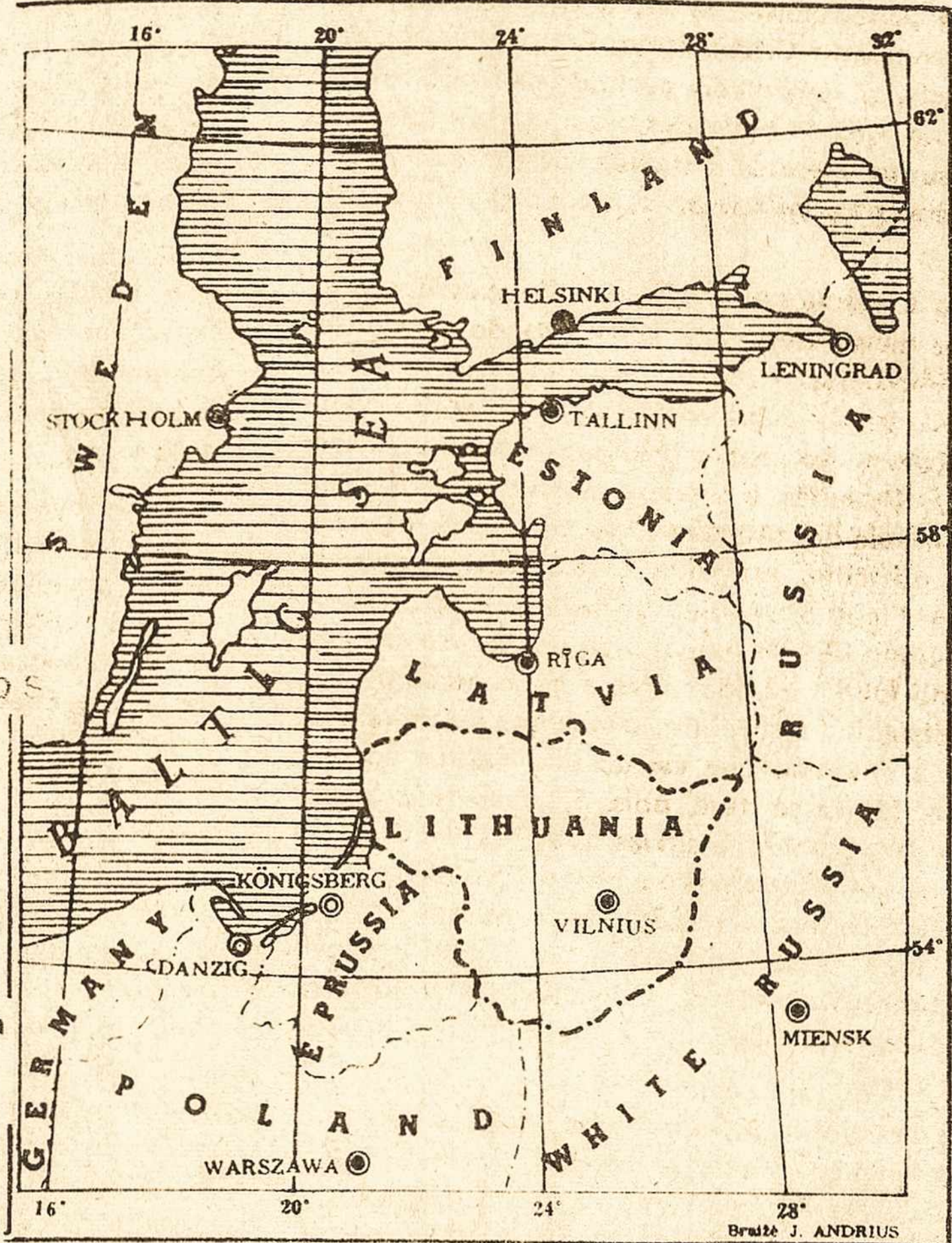

NR. 23 (1608) 1979.VI.14

CÂMARA DOS DEPUTADOS

SOUZA SANTOS,
Deputado Federal
Discurso pronunciado em 16/6/71
20º aniversário da invasão da Lituânia
por tropas soviéticas.
Brasília, 1971.

Países Bálticos

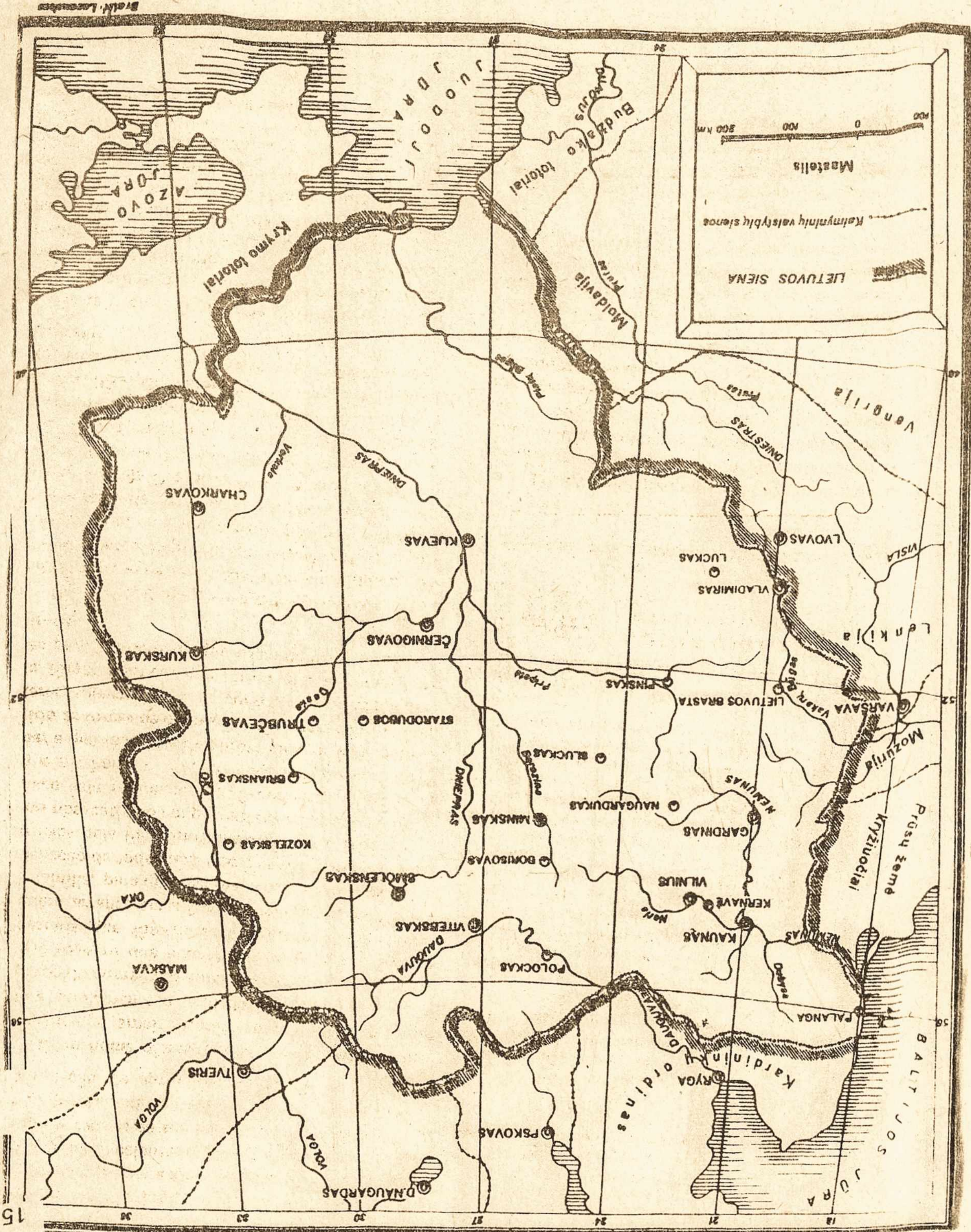
Sr. Presidente e Srs. Deputados, os 44.805 cidadãos lituanos imigrados no Brasil, refugiados da opressão totalitária e que, reunidos aos seus descendentes brasileiros, formam uma comunidade de mais de 100 mil almas, dedicaram os dias 14 e 15 deste mês para lembrar as grandes deportações sofridas pela milenar nação báltica, ordeira, pacífica, laboriosa e cristã, hoje sob o cruento domínio do imperialismo soviético.

Há, Sr. Presidente, evidente e cabido tom de protesto nas celebrações com que esse coeso grupo étnico recorda o sofrimento de sua pátria de tão

glorioso passado e de indefectível multissecular afeição ao humanismo cristão, que é pedra angular da civilização ocidental.

É singular, sem dúvida, Sr. Presidente, a história desse povo indo-europeu, cujo estabelecimento às margens do Báltico deu origem à nação lituana, justamente admirada pela tenacidade com que porfia em preservar sua individualidade sócio-política e cultural, em meio às graves adversidades que tem enfrentado, sobretudo a partir do final do século XVIII, quando da invasão russo-austro-prussiana

A Lituania ao tempo de Vytautas O Grande 1392-1430

gundo dados estatísticos, de 350 a 400 mil litua-
nos de todas as idades, compulsoriamente exilados,
grande parte deles conduzidos em vagões ferrovia-
rios com janelas vedadas com arame farpado. No
seu livro "A Guerra contra Deus na Lituânia", o
Dr. J. Savasis informa que registros demográficos

tamente na elite intelectual e moral daquela brava
gente, numa sequência macabra que registrava mais
contingentes expatriados em novembro de 1944,
em agosto/setembro de 1945, em fevereiro de
1946, novamente em agosto/setembro de 1947,
prosseguindo em maio de 1948, totalizando, se-

que aboliu pela força a Comunidade Lituano-Polonesa, antiga de séculos, desde o casamento do Grão-Duque lituano Jogaila, com a duquesa Hedvig, da Polônia. Essa a primeira soberana a mandar traduzir para o idioma polonês os textos bíblicos e que exigiu, outrossim, do monarca lituano, como condição para desposá-lo, tornar-se ele cristão pelo batismo, e estabelecer o Cristianismo em seu grão ducado da Lituânia, o que foi aceito, dando origem ao Tratado de Kwo, em 14 de agosto de 1385, havendo o casamento se realizado em 18 de fevereiro de 1386.

Há referências históricas ao povo lituano a partir do século I de nossa Era. Diz-se, por isso, que seu estabelecimento no litoral do Báltico data do nascimento do Cristianismo. Conquanto afirmem que para ali teria vindo, partindo da região do alto Dnieper, não se pode desprezar, na consideração do assunto, a grande afinidade entre o seu e o idioma sânscrito, definindo sua condição indo-européia.

Da Lituânia como grão-ducado, porém a referência mais remota é de 1251, quando o Grão-Duque Mindaugas teria sido batizado com toda sua família, sendo então coroado pelo Papa Inocêncio IV. Sabe-se que, sob o inspirado mando do Grão-Duque Vytautas, a Lituânia resistiu vitoriosamente à invasão dos mongóis e dos tártaros cujo poder, nada obstante, avassalou toda a Europa daquela época. Ficou preservada do otomanismo avassalador, como ilha de humanismo cristão em meio ao oceano feudal do eslavismo, a brava nação lituana que chegou a incorporar, sem guerra de conquista, toda a extensão que vai do Mar Báltico ao Mar Negro. Muito se deve, pois, Sr. Presidente, a um povo de tão nobres e altivas tradições, a civilização em que nos integramos e o sentido profundamente humano de sua evolução, desde muitos séculos. Pode dizer-se, outrossim, que nenhum outro povo na Europa oriental terá, individualmente, prestado tantos serviços à propagação da original e verdadeira fé cristã.

É de admirar-se, como uma pequena nação pôde defender-se, ao longo de sua época histórica, simultaneamente, contra as repetidas agressões da Rússia, ao Leste, da Polônia, ao Sudeste, e da Prússia, ao Oeste, todas interessadas em suas terras muito férteis, suas ricas florestas e seu povo laborioso e inteligente. Fala-se hoje, comumente, em milagre. Milagre alemão, milagre japonês e — com muita razão — milagre brasileiro, para significar a vitória de um esforço nacional concentrado e bem orientado. Bem que, por equidade, poder-se-ia falar do "milagre lituano", exemplo de como um povo relativamente pouco numeroso, em volta de 3 milhões de almas, pôde preservar sua unidade, seu caráter nacional, seu ânimo inquebrantável, através de tantos séculos de adversidade.

O que os mongóis não conseguiram, porém, o

que foi baldado aos tártaros, defeso à ambição dos czares do Kremlin, tudo quanto de belo e grandioso, de heróico e sagrado se construiu com tanto valor e sacrifício, foi submetido, modernamente, à sanha totalitária do materialismo, subjugado o povo lituano: primeiro, pelo famigerado tratado german-soviético de 1939, que veio truncar um período de vinte anos de grande prosperidade; depois, pela incorporação forçada à União Soviética.

Na verdade, enquanto cada nação se bastou a si mesma na preservação de sua soberania, a Lituânia jamais cedeu à pressão das conquistas e, ainda uma vez, em 1918, recuperava a independência perdida em 1795 para a coligação de potências que retalhou entre si os territórios lituano-poloneses. Entretanto, a evolução política do mundo cada vez mais põe em cheque a independência dos países pequenos. Quanto mais laboriosos e produtivos estes, mais expostos ao imperialismo político e econômico das potências maiores.

A atual incapacidade da Organização das Nações Unidas, para impôr o direito dos pequenos países ao respeito dos grandes, já se manifesta ao tempo da Liga das Nações que tentou, em vão, concretizar em Versalhes o idealismo do Presidente Wilson.

Não foi suficiente o testemunho do seu amor à paz, ao trabalho eficiente e fecundo, o testemunho da desambição com que sempre soube conviver, para colocar a Lituânia a coberto dos interesses imperialistas respaldados em poderosos arsenais de guerra, camuflados, via de regra, sob o pálio de benemerentes cruzadas pela justiça, pela segurança e pela paz do mundo.

Desde Lenin que o comunismo russo faz praça da autodeterminação dos povos, mas somente quando isso convém aos seus interesses expansionistas. Assim foi que, na fatídica data de 15 de junho, vinte anos atrás, o Kremlin, sob aparato de enorme força militar, invade de surpresa o território lituano, com descaso total pelos tratados de cooperação e amizade celebrados entre as duas nações. Tiveram a mesma sorte as demais repúblicas bálticas. Perdura até nossos dias essa despótica ocupação que se descaracteriza como anexação, para assumir as proporções de genocídio consumado contra um povo desarmado e pacífico que confiara na força do Direito, sob a égide da malograda Liga das Nações.

Seria longo aqui discorrer sobre a terrível opressão, os confiscos, as prisões ilegais, os deportamentos em massa para a Sibéria, com o objetivo de submeter pelo terror aquele povo pacífico, digno da admiração e do respeito de qualquer civilização. Logo ao primeiro impacto, foram violentamente arrancadas de seus lares e enviadas ao degrêdo nada menos de 34.260 pessoas que, nem mesmo sob tortura, admitiram consentir na escravização de sua pátria. A seguir novas deportações recrutadas us

de potências ocidentais, atribuem que a população lituana foi desfalcada de 600 mil pessoas sob a primeira ocupação soviética, 250 mil sob a ocupação alemã entre 1941 e 44 e 570 mil sob a segunda ocupação soviética que ainda perdura. Além desses numerosos contingentes, mais de 280 mil pessoas conseguiram fugir, refugiando-se onde e como puderam. Entre estas, as 44.805 que o Brasil acolheu e que granjearam a afetuosa estima do nosso povo, graças aos excelentes predicados intelectuais e sobretudo morais da sua sólida formação. Integrados hoje plenamente na vida brasileira, formam uma população de aproximadamente 100 mil almas.

E em nome desses, que sofrem a sorte dos seus irmãos que jamais reverão, em nome dos que sofrem duplamente a saudade da pátria e a dor de perda de numerosos entes queridos, que faço, aqui, este registro que é também um protesto. Porque bastaria que fôssem seres humanos como nós, a quem arrancaram a Pátria e muitas vezes com ela a família, para que isso merecesse a indignada condenação de todos nós. Mas eles são também nossos irmãos pela Fé, constituindo um povo cristão como nós, católico em percentagem superior a 90%. Faço esta referência, Sr. Presidente, para que os que me honram com sua audiência possam imaginar a que requintes de barbaridade os terão submetido as forças de ocupação, não apenas forças militares, sujeitas às leis da guerra, mas principalmente forças políticas que nunca estabeleceram limites para a crueldade que usam como arma de persuasão.

Não é difícil imaginar a que sofrimento físico e moral foi submetido o Clero católico lituano, poderosamente servido de um inquebrantável espírito que, já mesmo nos tempos dos czares, o fizera vitoriosamente a uma corretiva conversão em massa à Igreja Ortodoxa russa. A antes florescente Igreja Lituana foi simplesmente dizimada, com seus bispos encarcerados, condenados a trabalhos forçados em campos de prisioneiros na Sibéria, muitos deles simplesmente eliminados do número dos vivos pelos processos selvagens das hordas comunistas.

Custa a crer, Sr. Presidente e ilustres Colegas, que um crime de tal monta, um atentado inominável contra o direito das gentes haja sido perpetrado, em sua atual fase, com a concordância, para não dizer a cumplicidade das potências ocidentais que, reunidas naquele confortável balneário da Crimeia, com a moderna ampliada reedição de Nero, que foi José Estalin, fizeram da soberania de indefesas mas civilizadas nações objeto de transação mais deplorável que já registraram os anais do nosso século.

Potências que, sob a invocação da intocabilidade da soberania das nações, da liberdade, da justi-

M.K. Čiurlionis é conhecido como pintor, especialmente pelas inovações no campo artístico, considerando a época em que ele viveu (1875-1911).

Em várias ocasiões tivemos oportunidade de apreciar seus quadros, como a Exposição dos Países Bálticos nos últimos cinco anos. Čiurlionis porém foi também importante músico-compositor e deixou grande quantidade de obras.

Quem quer conhecer também este aspecto do grande Čiurlionis, pode adquirir as cassetes de suas músicas.

CASSETE cod.C-06 contém cantos populares para corais. Eis alguns títulos: Oi, giria, giria; Prapuoliau, motule; Anoj pusei Nemuno; Sutems tamsi naktuzélé; O čia bernelis stovėjo; e muitas outras.

CASSETE cod. C-11 contém composições para órgão. A gravação foi feita na catedral de Vilnius por Leopoldas Digrys. Outro lado contém música de quarteto de cordas em C-Moll, constando os seguintes movimentos: allegro, moderato, andante e minueto.

Para quem gosta de música clássica esta é uma rara ocasião para adquirir estas duas cassetes e conhecer o novo aspecto do nosso pintor e músico M.K. Čiurlionis.

Poderia servir também como sugestão para um presente de bom gosto já que a música não tem fronteiras como as de língua.

A música lituana merece ser divulgada.

CURSO

AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

C.P.4421-01000 S.Paulo, SP

ça e da paz, conseguiram realizar a aliança do maior número de povos livres que a História já registrou, unidos e solidários na maior campanha militar de todos os tempos, fecham os olhos, os ouvidos e a própria consciência ao clamor de povos oprimidos com o seu consenso, em nome do que não podem lisamente confessar.

Triste verdade que é mister evocar neste conturbado momento internacional que vivemos, com o sentido de que nosso povo, ainda jovem, possa meditar sobre as sombrias realidades que nos rodeiam.

Ainda bem, Sr. Presidente, que podemos dividir com os nossos irmãos lituanos que, desbaratados, procuram refúgio em terras brasileiras, a mensagem de perdão e de bênçãos que nos cai do céu azul de nossa pátria.

(Mecanografia C.D.)

JUOZAS GRIŠMANAUSKAS

TO LI MIEJI KVA DRA TAI

NUOSAVIEJI SESIASDEŠIMT

Sėjos parengimo protarpiais aplink namus triūšia šeimos. Vos tik emė atšyla, tai ir kasinėja, stengiasi viską iš anksto susitvarkyti, kad paskui nesitrukdytų darbas kolchoze. Čia jie triūšia dideliu karštumu. Tai tas ūkininko žinion atiduotas šešiasdešimt arų plotas, kurį jam valstybė leidžia savo reikalams naudotis.

Daug kur matyti, kaip žmonės kastuvais iš po žiemos pralaisvina žemę, o po to grėbliais išlygina, išakėja. Kartais ir plūgą pora traukia, o vienas stumia iš paskos. Arklių pavieniai neturi, o už juos kolchozui reikia mokėti darbadieniais arba rugiais. Tada geriau ryžtasi patys sunkiau padirbėti.

Kelias jau buvo apdžiuvęs, kai vieną pavakarę, dviračiu grįždamas miestelin, pakeliui sumaniau aplankyti savo giminaite. Ją kaip tik užtikau besikapstančią tokiame "ūkyje". Pasiėmusi kastuvą, maždaug jo galvos platumu užimdama žemę smaigioja jį dirvon ir vis iškeldavo, prilaikydama koja.

Šalia jos mažoji Aldutė, šviesiomis garbanėlėmis, kyšančiomis iš po skarutės, su visais savo dviem su puse meteliais pameta žaisliukus ir paklauso motinos, kai ši jai sako:

— Aldučiuok, čia gi tavo dėdis. Pasisveikink su juo lietuviškai.

Pradžioje nesupratau, kodėl ji sakė "lietuviškai", pagalvojau sau, gal jau ir rusiškai mergytę mokyti pradėjo. Tik pati Aldutė man tuo jau paaiškina.

Ji susiėmė už savo apsiaustuko skvernelių sakytum, nusilenkti, kaip kokia artistė, pasirengusi, ir sako:

- Labas rytas.
- Sveiki gyvi,
- Kaip gyvenat
- Kolektyve?

Paskui stabterėjo, apsidairė, pažiūrėjo į mamytės pusę ir man tiesiai, pusiau pritildytu balseliu drožia:

Kolektyve penkios bobos
Teaukia plūgą be stelvogos.

Pabaigė ir pabėgo pas motiną. Pagyriau ją. Paglostau jos garbanėles ir nuo saulės spindulių įraudusius veidukus.

— Tu gera artistė būsi, Aldute, — sakau jai, o ji jau pradriususi ir prie manęs pati prieina ir, už kelių apsikabinusi, ima pasakoti, kad šįryt jai pusę kiaušinio mama davė.

— Liko dar pusė. Mama spintoje puodeliu apvožė. Būsi geras, gau si tą baltą. Man to geltonojo pusikė, — ji man čiaukši ir žiūri, ar aš neištrauksiu rankos iš kišenės. Ir žiūri į ranką. Čia, retkarčiais apsilankydavau, ir ji manęs laukdavo, nes vis kokį saldiniuką jai nutaikydavau parvežti.

Su moteriške sumetame keletą žodžių apie viską. Vyras išėjęs į kolchozą, ji pati čia susinešiojo iš tvarto mėšlą. Karvei paliko tik tuščia ir kieta, kaip padas, vieta. Visą išgraubė, o ta karvelė, taip maitinama, ne kažinką per žiemą pristovėjo.

Mėšlą buvo išbarsčiusi gabaliukais ir dabar maišė su žeme.

— Trašų kaip iš vaistinės šiemet. Gerai dar, kad šito nesuvalstybina, — pajuokavo moteris, — pernai dar avių turėjome, tai, kad ir nekas, bet vistiek stovėta, o dabar net juokas, kad taip biednai. Avis kolchozui atidavėme. Negalim išlaikyti. Atiduok 800 gramų vilnos nuo senės ir 500 gramų nuo ériuko. Pašaro nėra, o čia jokios naudos, — aiškina ji man aiškius dalykus, bet ką gi kitką dabar kalbėsi.

— Su pašaru šiemet vos išsisukome. Buvom tegavę tik vieną vežimą. Kalbėjau vyrui, kad imtų pusantrą, bet ir už vieną atskaitė 20 darbadienių. Net nepradriusome daugiau imti. Ir taip jau ta karvė mums dvidešimt darbadienių pernai už ganyklą nunešė, o to pieno — tik gi tik prasižilinti, kai norma 250 litrų išneši. Kad dar ta gania-

va būtų gera, o dabar kas iš tos karvės — kaulai ir oda, — ir pradeda apie kitus mokesčius, kuriuos reikės jiems už šį "daržą" dar šiemet mokėti.

— Na, valstybinei paskolai, tai vištos sudės, — aiškina ji man ir tęsia, — laikau net penkias vištas. Dabar mažai tededu, bet vėliau, kai atsiras žolės, muselių, kai bus dėslesnės, tai sudės ir tai paskolai ir už namų draudimą po šimtelį ir dar 50 rb. už karvę. Kad tik anksčiau pradėtų dėti, tai vis gal po rublį gaučiau turgujė. Tik visa bėda su tuo nuėjimu. Valanda su viršum nueiti, valanda su viršum pareiti ir tenai dar užtrunki, tai jau ir pusė dienos. Ir taip per porą savaitių desėtkas rublelių į šeiminkės kojine pakliūva. O kai jau pakliūva, tai ir sunku jam iš tenai pabėgti, taip jau suspaudus laikau, nes pinigai tas tai, kaip vanduo. Net nepajunti, kaip nuteka, tik jau matai, kad nebėra, — baigia ji, sukdamu su manim trobos linkui.

— Neturiu net kuo pavaišinti. Jeigu valgytum pašildyčiau bulvienės, pietums buvau virusi, tai dar liko, — jau prie pečiaus švaistydamosi, kalba šeiminkė, o Aldutė vis ją ragina:

— Mamyte, duok dėdžiui to kiaušinio iš spintos. Duok, mamuk, — čiaukši ji per seiles, čiuлдama saldainį, kurį gavo iš manęs.

— Matyt, tu, Alduk, kiaušinį labai mėgsti, kad ir mane siūlai vaišinti. Ar tu mane myli? — kalbinu ją, prie savęs prispaudęs.

— Labai, labai, — kalba ji, skubėdama ir tuojuo klausia:

— Kada, dėde, čia tos mašinos atvažiuos?

— Iš kur tu girdėjai apie jas?

— Tos didžiosios. Kur su tokiom geležim ant ratų. Su tokiom geležim, — bando ji aiškinti.

— Su traktorais, sakyk, dukrele, — ją pataiso motina. — Teisybė, — tęsia ji, — ir maniškis, va, pavarytas į kolchozą, sakė, arkliai tokie nusilpę, jog pirmininkas norįs traktorius pasamdyti, kad žemę suartų. Sako: kaštuos, nekaštuos, bet tik laiku suartų o tai dabar dėl arimo viskas susitrukdo.

— Tik kažin, ar jie gaus, — sakau jai, mat su MTS sutartis reikia iš rudens padaryti, ar gi jie to nežino? O, be to, jie ir užgiedos po 40 kg grūdų už vieną hektarą, tai tada jau geriau patiems artis, iš kurio nors kito kolchozo arklių pasiskolinus, bet, kas dabar tokiu laiku galėtų tai padaryti? Visi savo reikalais rūpinasi.

— Na, įdomu, ką čia mūsų artojas šiemet darys? Pernai, kad buvo norma, tai nors pats šeimą išsivaryk dirvon, tai buvo didelė. Davė du arklius, patys vos paeina. Ir dabar suark per dieną tą visą pusantrą hektaro, tai tada tik darbadienį turėsi. Dvi dienas už vieną darbadienį pernai atidavė. Kažin, ar šiemet irgi tokios pat normos? Vyrui, sakė, stosis prieš, — sako, ji pildama sriubą tiesiai iš katilo į bliūdą.

Aš atsikalbinėjau, kad nepiltų, nes žinau, kad ir ji pati nieko netuši. Sakau:

— Nepilk. Tik ką iš kolchozo. Tikrinau darbą tenai, tai ir valgiau.

Ji žinojo, kad tuo metu, kai esu tarnyboje kolchoze, turiu teisę tenai ir pavalgyti, bet vistiek nori, kad ir čia valgyčiau — lietuviškas vaišingumas, matyt, išliks iki paskutinio kėsnio.

— Atleisk, kad ne taip poniškai, — tęsė ji, — viduržiemį nutrūko samčio galva, tai vis neprisiprašau vyro, kad sutaisytų. Sako, neturi kuo, o Kartenoje, kiek kartų buvau, vis nėra ir nėra.

— Nemačiau ir aš tokių samčių — sakau, jei kartais pasitaikytų, aš jau nepamirščiau — ir mediniu šaukštu semiu bulvienę iš gilaus dubenio.

Ką sakau, bulvienę viduryje plūduriuoja keletas bulvių, smulkiai supiaustytų, o paviršiuje plauko, kaip koks papuošimas, geltoni morkos tarkai. Skystimas, atrodo, lyg miltai paplaktas ir vos vos prazilintas, matyt, vos keliais pieno šlakeliais.

— Valgyk, nesibijok, kad tokia juoda, — lyg mano mintis atspėjusi, ji skuba pasakyti.

— Ryte išviriau pilną katilą. Tai visai dienai pakanka. Tik, gaila, pasiskubinau prabaltinti. Geriausia yra kiekvieną kartą atskirai baltinti, — o kitaip, per dieną katilė pastovėjusi, pati savaime pajuoduoja. (bus daugiau)

Tautietai, neužmiršk, kad lietuviškas laikraštis reiškia tiek pat, kiek du korpusai lietuviškos armijos.

PASIDALINTI SU VIS AIS

Suprantama, kad žmogus nei vien grožiu yra sotus, nei gerbūvis jam pirmoj vietoj, tačiau kelionės, jeigu tik sveikata ir galimybės leidžia, yra geras dalykas, nes praturtina žmogaus dvasinį pasaulį.

Pasaulyje yra tiek daug grožio ir visokių lobių, tik reikia mokėti ir turėti skonio jais pasidžiaugti. Aš dažnai stebiuosi: kokia harmonija ir simetrija, koks grožis viešpatuoja gamtoje, ypač spalvų deriny. Žmogus dažnai rengiasi be skonio, nesuderina spalvų ar išvaizdos o gamtoje niekad to nepastebėsi. O kiek įvairumo. Pav. Lietuvos gamtos nesulyginsi su Pietų Amerikos egzotika. Dainių apdainuota ir iki žvaigždynų iškelta mūsų mieloji Lietuva, toli pasilikusi mūsų gimtoji žemėlė, kaip jinai pasipuošusi savitu šiaurietišku grožiu ir rimtimi. Žavėte žavi savo sodria žaluma, švytinčiais laukais, būdingom kalvom ir miškais. Tūkstančiai žavingų ežerų dunkso tolumoj skaidria mėlyne arba vakarop nusidažo melsvai-violetine spalva, ko pietų kraštuose neužmatysi. Šią mažytę žemelę mano širdis myli labiau už akies lėlytę; ji man atrodo didžiausia visoj planetoj, brangiausia, maloniausia, nuostabiausia vienintelė sava. Kiekvienas jos kampelis gyvas, jautrus ir neužmiršamas. Tartum burtininko lazdele pamojus, atsidaro nei sapne neregėti vaizdai: paslaptingi ežerų vandenys, vėjeliui papūtus, judina pakrantės nendres ir baltąsias vandens lelijas. Tarp jų plaukinėja laukinės antys ir žąsys. Retkarčiais paliesdamos sparnų galiukais ramųjį ežero paviršių, raižo padangę miklios kregždutės. Visur pilna gyvybės: tik čiauška, tik čiulba, tik gieda ir traukia link savęs žmogaus atydą. Už ežerų tęsiasi žaliosios pievos, pilnos žiedų ir kvėpėjimo, dunkso pelkės, po kurias stimpinėja "fraku" pasipuošęs gandas. Šen ir ten matosi sodybos su rūkstančiais kaminiais. Mūsų trobesiai susideda iš pirkios, kluono, svirno, tvarto, kartais atokesnės pirties o apie juos pavasarį žydi sodai, kvėpia alyvos, baltuoja lyg žvakės laukinių kaštonų žiedynai ir džiugina žvilgsnį sesutės darželis.

O mūsų skambantys nuo paukštelių čiulbėjimo miškai. Kiek tenai grožio ir poezijos! Ne be reikalo glaudėsi ir verkė jų pavėsy nemirtin-gasis mūsų poetas vysk. A. Baranauskas, taip įsijautęs į jų kalbą ir būdą ir tokį mums palikęs savo kūrybos lobį.

Gimtoji žemele, nešioju aš tave savo minčių ir svajonių židiny. Kaip tekančios saulės spinduliai praplėšia nakties skraistę ir išsklaido giedrą rytmetį gaubiančius rūkus, taip meno praeities mintys ir svajonės tarsi atsikratė ilgos nakties ūkanų. Vieninteliu mūsų kolonijos savaitrašty "Mūsų Lietuva" man skirtas kuklulis kampelis sužadino mano sielą naują rytą. Kai išdėstau savo mintis brangiųjų tautiečių dėmesiu, jaučiuos lyg motina, kuri netveria iš džiaugsmo davusi švieson naujagimį.

Atleiskit, kad drįstu pasibelsti į Jūsų gyvenimo duris ir gal drumsti Jūsų ramybę, bet mano vaikystės jausmai neišblėso, persekioja mane ir lyg vedžiotė vedžioja po senai senai paliktą Lietuvą. Kaip tik tais jausmais ir įspūdziais norėčiau pasidalinti su Jumis visais, malonūs tautiečiai ir tautietės, Lietuvos vaizdai tegaivina ir Brazilijos vaizdus, kurie mus supa jau daugiau negu pusę šimto metų. Du žemės pusrutuliai tesuartėja, lietuviškos žiemos baltoji sužadėtinė tepaduoda ranką dausų karalaičiui ir tegu abu seka nuostabią ir svajingą meilės pasaką.

Antanas Augustaitis

PASIMOKYKIM IS JAUNIMO

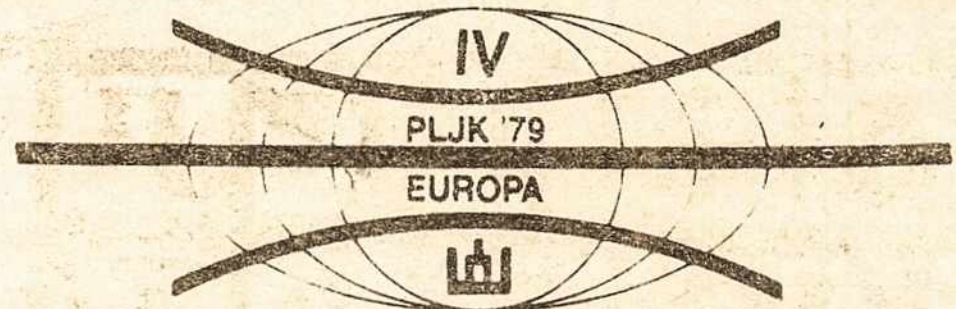
Gegužės 20 dieną LITUANI-KOJE buvo svečių namo pašventinimas ir vyko piknikas. Dar gerokai prieš atvykstant kitiems svečiams, atvažiavo pilnas automobilis linksmam nusiteikusio jaunimo. Vėliavėlėmis papuoštu automobiliu smarkiai įvažiavo į stovyklą. Vos spėję pasisveikinti, prisistatė prie šeiminių ir paklausė: "Reikia kas nors padėti?" Reta šiandien iš jaunimo lūpų girdėti tokį sakinį. Visi darbai jau buvo baigti. Bet aš prisiminiau, kad daugumoje buvo tie patys jaunuoliai, kurie prieš metus stovyklavietės atidarymo proga tikrai nuo širdies talkino. Kadangi talka nebuvo reikalinga, tai miš-

ko kampely ant medžių pasikabinę savo vėliavėles, pradėjo piknikauti.

Pirmadienį, kai jau visa aplinka buvo aptvarkyta, pasukau į tą vietą, kur piknikavo jaunuoliai; ir likau labai maloniai nustebintas. Maisto likučiai, popieriai ir visa kita, kas galėtų aplinką teršti, buvo tvarkingai sudėta į dėžę ir pastatyta prie medžio. Teliko tik pašalinti dėžę ir atrodė, kad pikniko lyg nebūta.

Galėtume visi pasimokyti iš kultūringo jaunuolių elgesio. Ypač tie, kurie viską, net bonkas, meta ant žemės ir po savęs palieka šiukšlyną.

Dédé Juozas

IV PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

IV WELTKONGRESS DER LITAUISCHEN JUGEND
IV LITHUANIAN WORLD YOUTH CONGRESS

P A D I P A D Ė K A

Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga, įgaliota savo penkių atstovų, kurie dalyvaus IV-jame PLJ. Kongrese, pasinaudoja šiuo raštu, kad pareikštų kuo nuoširdžiausią padėką Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Finansų Komitetui, o taip pat visiems tiems, kurie talkininkavo rinkliavai, už suteiktą piniginę paramą Cr\$. 25.000,00 vertės, kuri buvo paskirta kaip pašalpa atstovų kelionės išlaidų apmokėjimui.

Brazilijos L.J.S-ga, šio įvykio proga nori pabrėžti visus lietuvius apjungiančios Brazilijos L. Bendruomenės pasitikėjimą, kuriuo jos atstovai didžiuojasi, ir nori pareikšti savo išsipareigojimą, kad grįžę iš Kongreso, jis uoliai tęs savo veiklą lietuvių kolonijos naudai, tuo pačiu entuziazmu kaip iki šiol, ir dar atnaujinę savo ryžtą naujomis idėjomis, mintimis ir rezoliucijomis, kurias bus patyrę IV-jame Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongrese.

Aleksandras Valavičius
BLJS Vice-pirmininkas

G I M T A D I E N I S

ML Redakcija ir Administracija sveikina BLB Pirmininką, p. JONĄ TATARŪNĄ Jo Gimtadienio proga (15 birželio) ir linki Jam sveikatos, stiprybės ir sėkmės.

Nuo spalio, mėnesio, darbštusis BLKS pirmininkas, JONAS TATARŪNAS, spėjo pastatyti ant kojų Brazilijos lietuviško jaunimo atstovavimą IV Jaunimo Kongrese Europoj, suorganizuoti labai pavykusią Nepriklausomybės šventę ir garbingojo svečio, Simo Kudirkos, priėmimą. Šalia to, kaip knygvedys, jis vadovauja finansiniam lietuviškos sodybos "Lituanika" judėjimui ir yra atsakingas už jos nuosavybės reikalų tvarkymą. Pridėkim dar šeimos rūpesčius ir veiklą organizacijose, kuriose jis dalyvauja ir turėsime vaizdą kiek šis žmogus yra energingas. Užtat yra malonu jo 58 gimtadienyje jį pasveikinti, palinkėti Dievo palaimos jo darbams ir pareikšti įvertinimą bei pasigėrėjimą jo darbanga ir malonia asmenybe. Jeigu panašių veikėjų S. Paulyje būtų koks šimtas, čia klestėtų pati galingiausia lietuvių kolonija išsivijoj.

Iš Chicagos siunčią nuotrauką ir rašo Vincas Kuliešius:

Čia mūsų viešnia Ona Masiėnė J. Tatarūno uošvė, kurią mes iš Floridos važiuodami parsivežam 2 savaites pas mus vieši. Pratešim jai čia buvimą iki liepos galo.

iš Rio...

J.E. Petraitis

MŪSŲ ŽINIOS

SIMO KUDIRKOS APSILANKYMAS PAS RIO LIETUVIUS

Š. mėn. 5 dieną mažas būrelis lietuvių sulaukė mielių svečių: SIMO KUDIRKOS ir ROMO KASPARO. Santos Dumont aerouostė; be lietuvių, buvo "O Dia" laikraščio fotografas ir reporteris. Laikraštis kitą dieną įdėjo nuotrauką ir gana platų reportažą apie Simą Kudirką.

Iš aerouosto nuvykta į "Novo Mundo" viešbutį, kur p.p. Antanas ir Kazimieras Gauliai parūpino kambarį svečiams. Nuvykta pas p. adv. Antaną Gaulią, kuris gyvena arti minėro viešbučio, papietauta ir pakeliauta dviem automobiliais į "Kuprelio" (Corcovado) kalną prie Kristaus stovylos. Be svečių dalyvavo broliai Gauliai ir kun. Mečislovas Valiukevičius su seserimi Tekle Savickiene, kun. Petras Urbaitis iš S. Paulo, bei šių eilučių autorius. Po apsilankymo Corcovado kalne nuvykta prie "Cukraus galvos" (Pão de Açúcar), į kurį svečiai nuvažiavo, kad pamatytų Rio miestą apšviestą milijonu švieselių.

Vakare, 20 val. buvo lietuviškos suneštinės vaisės pas p. Igną Dubauską, savanorj-kūrėją, kur virš 20 lietuvių išgirdo Simo Kudirkos atsišaukimą į visus lietuvius. Kvietė visus kovoti už mūsų Tėvynės laisvę ir papasakojo šį bei tą apie savo kančių kelią iki laisvės, Šiaurės Amerikoje.

Kitą dieną, t.y. birželio 6, kun. Mečislovas supažindino svečius su generolu Marcondes Freitas, "Comandante do I exército", kuriam buvo įteiktas, p. Petro Babicko pakuotas, karaliaus Mindaugo sidabrinis medalis.

Birželio 6 dieną, 16 val. įvyko Hotel Novo Mundo spaudos (Jornal do Brasil) pasikalbėjimas su Simu Kudirka, būnant vertėju p. A. Gauliai. Kun. Mečislovas atvykusiems brazilams (daugiausia iš jo parapijos Barreto priemiesčio, prie Niteroi miesto) paaiškino Simo Kudirkos reikšmę ir vaidmenį kovoje su Sovietų okupantais. Ponas Kudirka iškelė Šv. Tėvo šūkį: Nemeluokime, sakykime teisybę, nes Teisybė turės nugalėti melą. Junkimės visi laisvame pasauly ir kovokime už laisvę mūsų broliams, kurie, ten, Tėvynėje, yra pavergti rusų-sovietų imperializmo.

Buvo iškelta mintis, kad lietuviai, panašiai kaip Palestinos arabai, turi (gal kartu su kitom pavergtom tautom) turėti laisvame pasauly savo reprezentatines raštines, kurios per spaudą, knygas, bet ne per terorą, turi kovoti už laisvę savo šiandien pavergtiems kraštams.

Subuvimas baigtas "Tėve Mūsų" ir "Sveika Marija" malda bei Brazilijos ir Lietuvos himnais.

Š. mėn. 7 dieną svečiai turėjo išvykti į Montevideo, kur š. mėn. 10 dieną švenčiamas lietuvių imigracijos 50 metų sukaktuvės.

Deja, Rio aerouostė buvo uždaryti dėl tirštoko rūko ir svečiai išskrido pavėlavę į São Paulo, iš kur tėra susisiekimas su Montevideo.

Dėkojame mieliems svečiams už atsilankymą mūsų mažytėje lietuvių kolonijoje ir pažadame, kiek nuo mūsų priklausys, prisidėti prie jūsų vedamos kovos už Tėvynės laisvę.

P.S. Buvo išnešta mintis, kad būtų labai prasminga, kur ir kaip galima steigti, mūsų tautines manifestacines -veiklos reprezentacijas.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML:

SALDYS Algimantas	Cr. 1.000
ODDO Marion	625
ŠUKYS Vincas	600
NAVIČKAS Izidorius	500
BUTAUSKIENĖ Monika	500
GAULIA Antanas	500
BAUŽYS Algirdas	500
SIMANAVIČIENĖ Adelė	500
TYLA Jonas	400
JOTEIKAITĖ Julija	400
GIRCKUS Antanas	300
PETRAITIS Ernestas	300
ŠABLEVIČIENĖ Kamilė	250
MAKUŠKIENĖ Kleopa	250
JURGELEVIČIENĖ Magdalena	250
SUVEIZDIENĖ Aleksandra	250
RAMANAUSKIENĖ Vanda	220
GUZIKAUSKAS Henrikas	210
JAKŠTIENĖ Elvira	210

Lietuviškai kalbanti

Vyru moterų - vaikų
gydytoja**DRA. HELGA HERING**

médica

**HOMENS - SENHORAS
CRIANÇAS**

nuo 8 iki 12 val.

Av. Eulina, 99 - V Sta.
Maria (skersgatvis ties nr
2214, Av. Deputado Emílio
Carlos - B do Limão)

nuo 14 iki 18 val.

Rua Quartim Barbosa, 6
(paskutinė stotis onibus
Vila Santista Bairro do
Limão)

Tel 265.7590

PRITYRĘ JAUNAVEDŽIAI

Praėjusį šeštadienį šv. Kazimiero p-jos koplyčioje susituokė STASYS SIMANAVIČIUS su ADOLFINA (Adele) ZANIZAUSKAITĖ-BALTRUŠAITIENE. Liudininkais buvo jaunavedžio sūnus ir marti Cecilija.

Sveikiname ne tik jaunavedžius, o ir patį faktą, kad likę našlys ir našlė, Stasys ir Adelė nusprendė vėl sujungti savo ateitį krūvon ir gyventi pagal pirmykštį Dievo planą; mat, ir pats Dievas pastebėjo, kad "negera žmogui gyventi vienam".

Tad jau subrendusiems ir prityrusiems jaunavedžiam sveikatos, laimės ir gausios Viešpaties palaimos.

VEIKLOS KALENDORIUS 1979 M.

Gegužės 20 d. JAUNIMO ŠVENTĖ
V. Zelinoj, rengia ateitininkai.

Gegužės 27 d. Išvyka į LITUANIKĄ,
rengia L. Kat. B-nė.

Birželio 3 d. SIMAS KUDIRKA V.
Zelinoj.

Birželio 24 d. JONINĖS Lituanikoj,
rengia Braz. Liet. B-nė.

Liepos 15 d. IŠEIVIŲ DIENŲ mi-
nėjimas Lituanikoj, rengia Br. Liet. B-nė.

Liepos 29 d. ŠV. ONOS ŠVENTĖ ir
pietūs V. Zelinoj, rengia L. K. Mot. D-ja.

22 liepos: Vyrų Brolija rengia švent-
kelionę į N.S. APARECIDA šventovę.

Rugpjūčio 10-19 d. Pabaltijo Tautų
ir kitų imigrantų PARODA Ibirapueroj.

Rugsėjo 9 d. TAUTOS ŠVENTĖ -
LIETUVIŲ DIENA Lituanikoj, rengia
Br. Liet. B-nė.

Rugsėjo 23 d. PAVASARIO ŠVEN-
TĖ Lituanikoj, rengia Brazilijos Liet.
Jaunimo S-ga.

Spalio 12-13 d. BAZARAS ir prog-
rama V. Zelinoj, rengia L. K. Mot. D-ja.

Spalio 21 d. SPAUDOS ŠVENTĖ.

Gruodžio 31 d. NAUJŲ METŲ Su-
tikimas.

J. BUTRIMAVIČIUS
ADVOCACIA

CIVIL - Inventário, Despejo, etc.

COMERCIAL - Falência, Concordata
Execução, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA - Imposto de Renda, ICM, IPI

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ESCRITÓRIOS:

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade
- Fone: 279-5937

Horário: Das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - Vila Zelina
Horário: Das 19:00 às 21:00DR. ALEKSAS KALINAUSKAS
DR. PAULO KALINAUSKAS
ADVOGADOSInventário, Despejo, Desquite, Divórcio, Processo
Crime, Processo Trabalhista, etc.Rua XV de Novembro, 244 - 4º and. conj. 9
Tel. 37-8958

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chovas de todos os tipos, para homens, senhoras e
crianças. Mini-sombrinhas, tipo Italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. PrudenteFones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

ATVYKSTA TOMAS VENCLOVA

Šių metų liepos 15-21 vyksta PEN klubo (rašytojų) kongresas Rio de Janeiro. Į kongresą atvyks ir neseniai iš Lietuvos rašytojas poetas, disidentas TOMAS VENCLOVA. "Būčiau laimingas" jis rašo, "galėdamas susitikti su Brazilijos (bent Rio ir São Paulo) lietuviais. Galėčiau perskaityti pa skaitų ir atsakyti į klausimus apie dabartinę Lietuvą, žmogaus teisių sąjūdį ir kt. Jei būtų pageidavimų, surengčiau ir literatūros vakarą. Taip pat būtų itin svarbu organizuoti spaudos konferencijų Brazilijos laikraščiams apie Lietuvą ir jos padėtį ir apie Helsinkio grupę, kurios narys esu. Grupė šiemet (kaip ir pernai) yra Nobelio taikos premijos kandidatas".

Į Rio atskris apie liepos 12 dieną. Į São Paulo galėtų atvykti liepos 16-17 arba kurią kitą dieną, išskyrus 21.

Tai kita proga daugiau išgirsti apie Lietuvą ir pačią Lietuvą išgarsinti. Tik reikia viską iš anksto gerai suplanuoti.

TALKA

ATEITININKŲ STOVYKLAI

Iš Jungtinių Amerikos Valstijų stovyklai talkinti atvyksta DAINA KOJELYTĖ (Lino sesuo), Jaunimas prisimena puikiai Lino pravestą pernyktę Stovyklą ir džiaugiasi, kad ir šių metų stovyklai sulauks talkos. Stovykla vyks nuo liepos 12 iki 22 antros. Jau laikas stovyklai rengtis ir užsirašyti.

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAS

yra didis šio laikraščio geradarys ir žymusis bendrai visos lietuviškosios spaudos veikėjas S. Paulio lietuvių kolonijoje, p. ALEKSANDRAS BUMBLIS. Jam gili padėka, įvertinimas ir geriausi linkėjimai.

PADĖKA

Viena lietuvių motina jaučia pareigą viešai per laikraštį padėkoti Adv. Algirdui Sliesoraičiui, kuris mokėjo taip gerai nurašinti ir paguosti mirštančią moterį, p. Bronę Kemeklytę Meraui. Tegū Dievas jį laimina ir gausiai jam atlygina.

PADĖKA

Nuoširdžiai dėkoju prelatui Pijui Ragažinskui už egzekvijas, Tėvams Saleziečiams ir visiems mane ir mano šeimą užjautusiems liūdesio valandoje.

Širdingas ačiū už dalyvavimą laidotuviuose ir septintos dienos mišiose.

Bronius Šukevičius
ir šeima

LITUANIKA yra VISŲ lietuvių!

JONINĖS LITUANIKOJ

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ, ateinančio birželio 24 d., rengia didelę išvyką į LITUANIKĄ.

Bus pietūs – "churrasco", žaidimai, pasilinksminimai ir kt. Kartu bus minima Gedulo Diena (Liūdno Birželio prisiminimas), su ekumeninėm pamaldom.

Pirmą kartą dalyvaus Latvijos ir Estijos kolonijos.

SVARBUS PRANEŠIMAS SKLYPININKAMS

Tą dieną sklypininkams bus įteikti nuosavybės dokumentai (escrituras).

PELNAS

Pelnas skiriamas jaunimui vykstančiam į IV Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą.

DALYVAUKITE VISI

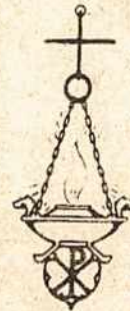
turėsite progos praleisti linksmai tą sekmadienį ir kartu paremsite mūsų jaunimą.

PAKVIETIMAI

rezervuokite telefonais 63.73.44 (J. Tatarūnas), 273-0338 (Šv. Kazimiero Parapija), 63.69.75 (Šv. Juozapo Parapija), 274-1671 (Magd. Vinkšnaitienė), arba asmeniškai abiejose parapijose, pas Brazilijos Lietuvių Bendruomenės ir Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos narius.

Galima užsisakyti taip pat autobusuose vietą
IKI PASIMATYMO!

A. A. A BENEI ŠUKEVIČIENEI

mirus, jos vyrui Broniui, sūnui Leonardui, dukroms Zosei ir Reginai bei giminėms reiškiamę gilią užuojautą

Matelionių ir Barbaro
šeimos

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Endereço: Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.
Impressão: Rua Juatindiba, 28
Pq. da Moóca
03124 São Paulo, SP.

Diretor responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial

Administrador: STANISLAO ŠILEIKA

Metinė Prenumerata: 210 kr. – GARBĖS PRENUMERATA 1.000 kr.

Prenumerata oro paštu į JAV: 25 dol.

Prenumerata paprastu paštu į JAV: 20 dol.

Prenumerata oro paštu Europon: 30 dol.

Prenumerata oro paštu Pietų Amerikon: 17 dol.

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 dol.

Atskiro numerio GARBĖS LAIDA: 1.000 kr.

Atskiro numerio LAIDA: 5,00 kr.

Užuojautos, sveikinimai ir skelbimai (anúncios), nuo 100 kr. aukštyr pagal dydį ir dažnumą.

Čekius, pašto perlaidas ar administracinius laiškus rašyti "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra. Nepanaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį Redakcija neatsako.

Laikraštis spausdinamas pirmadienį.

Vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiai Redakcijai įteiktini neveliau kaip iki sekmadienio vakaro.